

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2020:185.000503

DOSAR NR. 6104/2/2019

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 503
Ședința publică de la 30.06.2020
Curtea constituită din :
PREȘEDINTE: RALUCA ECATERINA TOMA
GREFIER: MIHAELA BĂLĂ

Pe rol se află soluționarea acțiunii în contencios administrativ promovate de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în sector 3, București, str. Matei Basarab nr. 55-57, în contradictoriu cu pârâtul VINTILESCU ION, cu domiciliul în satul ..... județul Timiș, având ca obiect *constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008)*.

La apelul nominal făcut în ședință publică răspund reclamantul, reprezentat de consilier juridic ..... având delegație la dosar, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea încuviințează administrarea în cauză a probei cu înscrisuri și acordă cuvântul asupra fondului.

Reprezentantul reclamantului solicită admiterea cererii astfel cum a fost formulată, și, în consecință, să se constate existența calității de colaborator al Securității în privința pârâtului, prin raportare la înscrisurile depuse la dosar.

Instanța reține dosarul în pronunțare.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a solicitat să se constate existența calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul VINTILESCU Ion.

În motivarea acțiunii s-a arătat că verificarea pârâtului a fost declanșată, având în vedere calitatea acestuia de membru al Consiliului Local Giulvăz, jud. Timiș, în baza art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, ce stabilesc obligația Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a verifica din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător sau de colaborator al Securității, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h) din același act normativ.

Așa cum rezultă și din cuprinsul notei de constatare nr. DI/1/177/25.01.2019, domnul VINTILESCU Ion a întocmit și semnat olograf cu numele real un angajament (dosar nr. R 386776, f. 4), datat 01.04.1987, din cuprinsul căruia reiese că a preluat numele conspirativ „Constantinescu”.

Pârâtul, strungar în cadrul I.M.T. (Întreprinderea Mecanică Timișoara), a activat ca informator în perioada 1987-1989, fiind recrutat de către I.J. Timiș, Serv. 1B, pentru „asigurarea informativă” a Jocurilor și mediilor din comuna Giulvăz, din cadrul I.M.T. și în rândul navetiștilor de pe tren, pe ruta Giulvăz-Timișoara”, precum și supravegherea

informativă a persoanelor suspecte de evaziune (în special, T.A. și K.E.), a călăuzelor, a persoanelor menționate în tabelele A și B din dosarul de comună.

Conform notelor de analiză din 12.09.1988 și 03.03.1989, titularul a furnizat informații și despre persoane „lucrate informativ în problema culte-secte” (dosar nr. R 386776, f. 12-13 și 15).

Pe parcursul colaborării cu Securitatea, acesta a furnizat informații prin care se denunțau activități potrivnice regimului totalitar comunist, precum: apartenența și activitățile desfășurate în cadrul unor culte religioase și audierea știrilor transmise de postul de radio „Europa Liberă” - notele informative date 13.10.1987 (dosar nr. 11043971, f. 7), 05.06.1988 (dosar nr. 11043971, f. 10) și 30.08.1988 (dosar nr. I 1043971, f. 11), intențiile unor persoane de a trece fraudulos frontiera - notele informative date 12.01.1988 (dosar nr. I 211400, f. 12) și 19.03.1988 (dosar nr. I 211400, f. 13). Analizând informațiile furnizate de către pârât reclamantul apreciază că acestea vizează îngrădirea dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice), dreptului la liberă circulație (art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice) și a dreptului la libertatea gândirii, a conștiinței și religiei (art. 30 din Constituția României din 1965, coroborat cu 18 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

Pentru colaborarea prin furnizarea de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

I. Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Se rețin, astfel, notele informative, redactate olograf și semnate de pârât cu numele conspirativ „Constantinescu” referitoare la:

A) Apartenența și activitățile desfășurate în cadrul unor culte religioase și audierea știrilor transmise de postul de radio „Europa Liberă” - notele informative date 13.10.1987, 05.06.1988 și 30.08.1988, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul CC din Giulvăz, respectiv:

> „/.../ este predicator la penticostali și lucrează contabil șef la I.A.S. Peciou Nou. /.../, în fiecare duminică este văzut că merge la adunările penticostalilor de la Crai Nou, /.../” (dosar nr. 11043971, f. 7);

> „/.../ frecventează în fiecare duminică și joia cultul penticostal din satul Crai Nou, unde este și predicator. /.../” (dosar nr. 11043971, f. 10);

> „/.../ frecventează în fiecare duminică casa de rugăciuni de la Crai Nou, unde este și predicator, în fiecare seară, pe la orele 21-22, dă drumul la aparatul de radio și audiază postul de radio <Europa Liberă>. /.../” (dosar nr. 11043971, f. 11);

Învederează, în acest context, că Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat, în jurisprudența sa în această materie, că informațiile referitoare la apartenența unei persoane la o grupare religioasă, în condițiile în care „ideologia regimului comunist era incompatibilă cu noțiunea de religie” (Decizia nr. 1477/11.03.2011), reprezenta o atitudine potrivnică regimului comunist, iar denunțarea acestei apartenențe îndreptățește reținerea calității de colaborator al Securității. În acest sens, face referire și la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 324/21.01.2011.

Este cunoscut faptul că regimul comunist încerca să descurajeze și să limiteze prin toate mijloacele practicarea religiei. Principalele victime ale acestei politici erau cultele minoritare (neagreate de regim), chiar și cele care se bucurau de o recunoaștere oficială. Aceste culte nu își puteau promova-nestigherit mesajele.

Pe lângă piedicile puse în calea practicării religiei, aderenților acestor grupări le era îngădit accesul la anumite funcții sau nu li se permitea exercitarea anumitor profesii. Persoanele despre care autoritățile aflau (sau în legătură cu care existau indicii) că fac parte din aceste grupări erau marginalizate în societate.

De asemenea, ascultarea emisiunilor posturilor de radio interzise înainte de 1989, în special a postului de radio „Europa Liberă”, constituia un act de sfidare a regimului. Înainte de anul 1989, postul de radio „Europa Liberă” a avut în permanență o poziție anticomunistă,

fiind atent monitorizat de organele de Securitate, iar ascultarea emisiunilor acestui post de radio constituia un act de sfidare a regimului.

Este notorie împrejurarea că emisiunile acestui post de radio erau bruiate de autoritățile comuniste datorită faptului că Europa Liberă, încă de la înființare, a reprezentat pentru români, dacă nu singura, atunci principala sursă obiectivă de informații. Pentru aceste motive regimul comunist încerca să limiteze prin orice mijloace (bruiatul era cel mai cunoscut dintre ele) audierea emisiunilor acestui post.

De altfel, Raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste a reținut că regimul comunist a contrariat „pe toate căile posturile de radio libere din Occident și în primul rând secția română a postului de radio «Europa Liberă»”.

Același raport consemnează nenumărate cazuri ale unor cetățeni români care au avut de suferit pentru „vina” de a fi ascultat acest post. Istoricii care au semnat Raportul citat au consemnat că „nu întâmplător regimul a purtat un război neîntrerupt /.../ mai cu seamă împotriva «Europei Libere». Trei directori ai acestui post au murit în condiții suspecte, probabil iradiați/.../. Spre disperarea politrucilor din țară Radio Europa Liberă a fost într-adevăr ceea ce s-a dorit: ziarul vorbit al românilor de pretutindeni.”

De altfel, pe baza informațiilor furnizate cu solitudine de către pârât, ofițerii din cadrul Securității au dispus următoarele:

> „/.../ Sarcini. /.../: Colaboratorul a fost instruit să urmărească în continuare activitatea lui CC. și să informeze de îndată orice aspect pentru a se lua măsurile legale. Măsuri luate. /.../: încadrat informativ și cu informatorii <Ionescu> și <Ilie>.” (dosar nr. 11043971, f. 7-7v);

> „/.../ Sarcini. /.../: Informatorul a fost instruit să urmărească dacă la audierea postului de radio mai vin și alte persoane, cine sunt acestea și dacă se repetă aceste activități.

B) Intențiile unor persoane de a trece fraudulos frontiera - notele informative date 12.01.1988 și 19.03.1988, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul N.P. din Giulvăz, respectiv;

> „/.../ m-am întâlnit, în data de 10.01.88, cu N.P. din Giulvăz, care a fost prins cu trecere de frontieră și care mi-a relatat că vrea în cursul verii să fugă din nou peste graniță și că de data aceasta, nu o să-l mai prindă, că știe el pe unde să treacă, că ultima dată mai avea vreo 30 km și ajungea în Italia. A mai precizat că intenționează să mai ia 3 persoane cu el dar nu a precizat pe cine.” (dosar nr. 1211400, f. 12);

> „/.../ numitul N.P. din Giulvăz, care a fost de mai multe ori condamnat pentru trecerea frontierei și pentru spargere de casă de bani, în prezent lucrează la Comtim la Parța și este văzut mereu în anturajul unor tineri din Parța și, după cum am discutat cu el, nu cred că a renunțat să mai încerce să mai treacă frontiera.” (dosar nr. 1211400, f. 13).

Intenția unei persoane de a părăsi țara era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei ce luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reușeau să-și îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumiți batjocoritor „fugiți”, iar bunurile rămase în țară le erau confiscate.

Cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnice sau prin alte mijloace - erau denumiți „suspecți de evaziune” și persecutați de organele represive ale regimului.

Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. În plus, evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii.

Cât privește faptul că o parte dintre persoanele care doreau să emigreze alegeau - în situații limită (imposibilitatea părăsirii legale a țării), cu riscul vieții - calea forțării frontierei, alegerea acestei soluții nu făcea din aceste persoane niște infractori de drept comun, întrucât, spre deosebire de situația din prezent, trecerea frauduloasă a frontierei nu era motivată de sustragerea de la executarea unor pedepse sau de activități de contrabandă, de trafic de ființe

umane sau de trafic de narcotice, ci de interese legitime recunoscute oricărei ființe umane: prosperitatea, realizarea personală și libertatea.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaționale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist.

Este adevărat că trecerea frauduloasă a frontierei era pedepsită penal. La fel de adevărat este că legea penală a epocii pedepsea uneltirea împotriva ordinii sociale sau propaganda împotriva orânduirii socialiste. Prin urmare orice atitudine îndreptată împotriva regimului putea fi pedepsită penal.

Cu toate acestea denunțarea sau urmărirea informativă a unor persoane acuzate de săvârșirea uneia dintre aceste infracțiuni duce, potrivit OUG nr. 24/2008, la reținerea calității de colaborator al Securității, sau, după caz, de lucrător al Securității.

De altfel, practica Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții de Apel București a arătat că intenția de forțare a frontierei, înainte de 1990 reprezenta un act de împotrivire față de regimul comunist. Este deosebit de relevantă, în acest sens, Decizia nr. 14 din 13.01.2003, pronunțată de Curtea Supremă de Justiție, Completul de 9 Judecători, prin care se arată că „potrivit politicii penale a statului instaurat după 6 martie 1945 și corespunzător modificării conținutului valorilor ocrotite, coroborat cu îngrădirile aduse drepturilor și libertăților fundamentale și sub aspectul libertăți de circulație, fapta de trecere frauduloasă a frontierei a fost apreciată ca infracțiune având caracter politic, așa încât instrumentarea acesteia se efectua de către organele securității statului, iar competența de judecată a fost atribuită instanțelor militare.

De altfel, pe baza informațiilor furnizate cu sollicitudine de către pârât, ofițerii din cadrul Securității au dispus următoarele:

> „/.../ Sarcini. /.../: Informatorul a fost instruit să poarte discuții cu elementul pentru a stabili cine sunt cele 3 persoane ce vor să plece ilegal din țară. Măsuri. /.../: A fost încadrat informativ și cu informatorul <Viforul> și <Ionescu>. /.../”(dosar nr. 1211400, f. 12-12v);

> „/.../ Sarcini, /.../: Sursa a fost instruită să poarte discuții cu elementul pentru a stabili dacă a renunțat sau nu la ideea de a trece fraudulos frontiera. Măsuri luate, /.../: încadrat informativ și cu sursa <Ionescu>” (dosar nr. 1211400, f. 13-13v).

În legătură cu această primă condiție, arată că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b), duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice.

Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit, pe de o parte, să excludă denunțurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunțat, și pe de altă parte, să excludă și denunțurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică.

În consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist

O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminare era tipică regimurilor dictatoriale.

Pentru argumentele expuse, reclamantul a apreciat că prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

II. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Și această condiție este asigurată deoarece nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări precum cele prezentate anterior nu rămăneau fără urmări.

Pârâtul nu putea să cunoască în momentul redactării notelor informative dacă Securitatea avea sau nu cunoștință de situațiile pe care pârâtul urma să le denunțe. Atât timp cât pârâtul nu a luat în calcul și ipoteza în care Securitatea nu ar fi cunoscut situația denunțată, rezultă că pârâtul nu a menajat interesele persoanei denunțate, nu a avut o atitudine precaută și nici de protejare a celui denunțat.

Prin urmare, nesocotind interesele celui denunțat, pârâtul a vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale în privința celui denunțat atât timp cât a acceptat că persoana denunțată putea să facă obiectul unor investigații suplimentare ale Securității, ca rezultat al denunțului său.

Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, informațiile furnizate de pârât au vizat îngrădirea dreptului la viață privată (art.17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, dreptul la libera circulație art.12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, dreptului la libertatea gândirii, conștiinței și religiei (art. 30 din Constituția României din 1965, coroborat cu art.18 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

În drept, își întemeiază acțiunea pe art. (2) lit. b), art. 3 lit. g), art. 5 alin. (1), art. 8 lit. a) și art 11 alin. (1) ale O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu art. 31 alin. (1) și art. 35 alin. (5) lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 194 din noul Cod de procedură civilă.

În dovedirea acțiunii depune următoarele probe;

- 1) Nota de Constatare nr, DI/1/177/25.01.2019, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.;
- 2) Dosar nr. R 386776 (cota C.N.S.A.S.), integral;
- 3) Dosar nr. 11043971 (cota C.N.S.A.S.), filele 1,2, 7,10 și 11;
- 4) Dosar nr. I 211400 (cota C.N.S.A.S.), filele 12 și 13;
- 5) Delegația de reprezentare în instanță a C.N.S.A.S.

Materialele menționate la pct. 24 respectă condițiile prevăzute de art. 11 alin. (3) al O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare coroborate cu art. 31 alin. (1) și art. 35 alin. (5) lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 194 din noul Cod de procedură civilă.

Pârâtul **VINTILESCU ION a formulat întâmpinare** prin care a solicitat respingerea cererii ca netemeinică și nelegală.

În motivarea întâmpinării, pârâtul a arătat că acțiunea în constatare introdusă se întemeiază doar pe înscrisurile aflate în arhivele Securității fără a lua în considerare contextul politico-istoric de la data constatării faptelor și circumstanțele în care faptele au fost săvârșite de pârât. Contextul politico-istoric.

În perioada respectivă este de notoritate publică faptul că puterea politică totalitară a impus un regim de dominare și intimidare totală a cetățenilor prin PCR și organele de represiune ale Politiei și Securității.

Prin acțiunile dure, în forță, ale Politiei și Securității, prin șantaj, amenințări, bătăi, arestări, torturi, încarcerări și omoruri, s-a instaurat un regim general de teroare a cetățenilor, instaurându-se o teroare generală cu scopul ca toți cetățenii să fie obedienți, ascultători, să nu opună rezistență partidului și noii ordini instaurate.

Prin forță, teroare și mijoalce de propagandă în masă publice dar și prin mijloace subversive a fost înfrântă opoziția cetățenilor și s-a obținut înlăturarea opoziției cetățenilor și colaborarea acestora la îndeplinirea planurilor partidului unic.

Indiferent că locuia în mediul urban sau în mediul rural, cetățeanul român din perioada comunistă era subjugat, de voie de nevoie, partidului comunist și cu puține excepții, se supunea, colabora, îndeplinea directivele partidului.

Generațiile născute după anii 50 percepeau deja ca o normalitate ordinea de drept instaurată de PCR, modul de organizare a societății, a politicii și a dreptului în acea perioadă, deoarece nu cunoșteau alta organizare.

S-au născut în perioada comunistă, au crescut în creșele comuniste; au făcut școală comunistă devenind în mod natural Șoimi apoi Pionieri apoi UTC -isti apoi Membrii de partid.

După ani 70 nimeni nu refuza să fie Șoim sau Pionier, UTC -iști sau să facă armata.

În mod real aproape toți se supuneau, ascultau de putere și colaborau cu puterea.

În cazul în care intrai în atenția puterii singura șansă de supraviețuire era să colaborezi cu aceasta.

Practic nu puteai trăi în libertate, nu puteai să lucrezi, să ai familie și copii dacă te împotriveai regimului.

Situația era și mai critică la țară, în mediul rural, unde nu te puteai ascunde în mulțimi și să treci neobservat.

La țară toată lumea se cunoștea, toți știau ce face celălalt și toți erau cunoscuți de șeful de post care era organul Securității. Situația era și mai critică în micile localități de frontieră, ca și Giulvăzul, care erau supravegheate în mod special de miliție și securitate și în care șeful de post avea puterea să te înfunde în pușcărie pe viață doar pe baza a declarație unor martori falși, conduși și terorizați de el.

În această situație s-a aflat și pârâtul în anul 1979, la vârsta de 17 de ani, când șeful de post Miliție Foiene pl. .... l-a dus la post și l-a bătut crunt, o bătaie soră cu moartea, pentru motivul susținut de el că a ajutat un cetățean să treacă frontiera. În urma bătailor și amenințărilor era terorizat, se temea pentru viața sa și era conștient că putea fi încarcerat pe o perioadă lungă fără a ști dacă scapă cu viața din bătaile și teroarea din închisoare.

Pârâtul a susținut că în timp ce se afla pe câmp în zona Foiene, aproape de frontieră cu Serbia, a fost întrebat de un cetățean în ce direcție este frontiera, iar după ce i-a spus, acesta a plecat în direcția respectivă.

Pentru aceasta faptă șeful de post Miliție l-a dus la post și l-a bătut crunt, i-a întocmit în mod abuziv și nereal un dosar de tentativă de trecere frauduloasă a frontierei, comunicând Securității datele despre acesta și fiind prelucrat de aceasta.

Am aflat despre aceasta în anul 1983 când a fost încorporat în armată pentru stagiul militar obligatoriu.

Când a ajuns în unitatea 02603 Tulcea a fost urgent interogată de ofițerul CI care l-a întrebat dacă este un dușman al regimului și despre dosarul pe care îl la Securitate pentru tentativă de trecere frauduloasă a frontierei. Pârâtul a fost șocat și i-a spus că nu are un asemenea dosar dar acesta i-a spus că șeful de post Miliție Giulvăzul a semnat mențiunea înscrisă în tabel nominal înregistrat sub nr. 1377 din 20.02.1982, că pârâtul are tentativă de trecere frauduloasă a frontierei.

Din nou a fost terorizat amintindu-și de bătaile încasate și știind că în armată nu ai nici un fel de drepturi, iar cei care erau considerați dușmani ai regimului erau trimiși în batalioane de muncă disciplinară la canal sau în mine unde era cea mai mare rată de mortalitate și cele mai puține șanse de a te întoarce acasă. În această situație a fost sfătuit de o cunoștință să se adreseze organului central al MAN, Apărarea Patriei cu o scrisoare în care a arătat că nu a comis fapta de tentativă de trecere a frontierei și a solicitat anularea acestei din fișa sa de evidență.

Prin adresa 1531/13.01.1984 Apărarea Patriei i-a comunicat că prin raportul nr. 394/20.12.1983 șeful de post nu mai confirmă tentativa de trecere a frontierei și această mențiune se anulează din fișa sa.

Este evident că scrisoarea sa și intervenția organului central al MAN, Apărarea Patriei a provocat un scandal și anchetă internă în urma căreia șeful de post a trebuit să își nege dosarul întocmit pârâtului privind fapta de tentativă de trecere a frontierei.

În anul 1987 a fost chemat de șeful de post plt. maj. Pupăză Constantin la postul de Miliție Giulvăzul.

La post ..... l-a amenințat și l-a șantajat în diferite modalități printre care i-a spus că va trimite procurorilor și judecătorilor dosarul întocmit privind tentativă de trecere a frontierei și urma să intru în pușcărie.

Pentru a scăpa de bătaie și pușcărie i-a propus să îl informeze ce fac anumite persoane din sat și astfel să devină informator.

A fost îngrozit, amintindu-și de bătăile încasate de la miliție și știind că se află la mâna șeful de post.

În aceea perioadă, avea întemeiată o familie, urma să aibă copii, soția fiind însărcinată, și se temea și pentru ei, pentru represaliile pe care șeful de post ..... și Securitatea le puteau dezlănțui asupra lor.

În aceste circumstanțe, prin constrângere și împotriva voinței sale, a semnat și scris, în urma dictării făcute de șeful de post ..... angajamentul din 01.04.1987.

Asa cum se poate observa și din modul în care este scris angajamentul, era speriat, era forțat, într-o stare de constrângere fizică și psihică, când a scris documentul la dictarea șefului de post.

Anterior, pentru a-l constrânge și a-i obține angajamentul, a fost prelucrat și încadrat informativ, supravegheat atent de Securitate care a folosit toate mijlocele opresive pentru a-l forța să devină informator - după cum se poate observa din actele de la dosar a fost prelucrat atât de informatori cât și de șeful de post ..... și de organele de Securitate - Nota sursei Vali 26.03.1987, Raport de investigații post Miliție Giulvăzul 20.03.1987, Raport de cunoaștere personală IJ Timiș, Serviciul IB din 20.03.1987, Raport informativ 33/25.03.1987, Raport informativ Serviciul IB din 26.03.1987 sursa Munteanu Ioan.

În tot acest timp a fost anchetat, fiind obiectul unui dosar, fiind permanent verificat și încadrat informativ de sursele PETRISOR, ILEUILIE, DAN, GINI, MARIAN STANICĂ.

Cu toate că a fost forțat prin constrângere fizică și psihică să semneze angajamentul nu a vrut să dea informații securității dar periodic șeful de post ..... îl reținea la post și îl obliga să scrie, îi dicta Note informative.

I Șeful de post ..... avea anumite persoane țintă despre care îi dicta Notele informative. Nu a colaborat cu acesta și a scris în Notele sale informative doar ce îi dicta acesta fără să scrie alte informații pe care le cunoștea.

Informațiile pe care i le dicta erau cunoscute de toată lumea și nu afectau persoanele denunțate, astfel fie persoanele erau deja plecate din țară ca și ..... sau aveau actele aprobate la Securitate pentru plecare definitivă, ... având pașaport de emigrare în USA, fie faptele persoanelor erau cunoscute de toată lumea din sat - ..... fie faptele erau lipsite de importanta ..... fapte antisociale condamnate în orice societate - .....

A cunoscut cu mult mai multe informații despre persoanele în cauză dar nu le-a divulgat scriind în note doar ceea ce îi dicta șeful de post.

De exemplu știa că ..... intenționa să treacă frontiera iar după ce a trecut a știut, dar nu a anunțat securitatea.

Solicită respingerea acțiunii deoarece nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b teza I din O.U.G. nr. 24/2008 pentru constatarea calității de colaborator al Securității din următoarele motive:

1. Cauzele de neimputabilitate și lipsa de vinovăție.

Toate actele mele desfășurate ca și colaborator au fost comise prin constrângere fizică și psihică, prin șantaj și amenințare, împotriva voinței sale, așa cum a prezentat pe larg mai sus.

Prin urmare nu a acționat cu vinovăția cerută de lege, actele sale au fost săvârșite fără vinovăția cerută de lege, condiție prevăzută atât de art. 19 vechiul cod cât și de noul cod penal art. 16.

De asemenea, sunt aplicabile și Cauzele de neimputabilitate art. 24, 25 NCP, prevăzute de vechiul cod penal art. 46 care prevăd:

Nu sunt imputabile faptele au fost săvârșite din cauza unei constrângeri fizice căreia făptuitorul nu i-a putut rezista și a unor constrângeri morale, exercitate prin amenințare cu un pericol grav pentru persoana făptuitorului ori a altuia și care nu putea fi înlăturate în alt mod.

Informațiile scrise în Notele informative i-au fost dictate de către Șeful de post Pupăza Constantin și a fost constrâns fizic și psihic să le scrie.

Arată că în condiții normale de libertate nu ar fi acceptat niciodată să colaboreze cu Securitatea și nu ar fi dat notele informative dictate de șeful de post.

Regretă situația în care a fost și regretă faptele făcute, nu a dorit să facă rău nimănui, dar în condițiile de atunci nu a mai avut ce face.

2. Cu privire la îndeplinirea condițiilor de la punctul I și II din acțiune consideră că aceste condiții nu sunt îndeplinite din următoarele motive :

A. Am încercat să menajeze interesele celor denunțați astfel:

-nu am scris decât faptele dictate de șeful de post - Securitatea stia despre situațiile denunțate și nu a furnizat toate informațiile pe care le știa despre ..... și .....
..... și persoanele din anturajul acestora

-I-a ajutat la trecerea frontierei în luna noiembrie 1989, pe ..... fratele lui .....
- declarație anexată

- denunțurile au rămas fără urmări, nici unul din cei denunțați nu au fost arestați, demiși și nu au suferit restrângeri ale drepturilor

- drepturile fundamentale persoanelor denunțate la libera circulație, la viața privată la libertatea gândirii, a conștiinței și religiei nu au fost îngădite ca urmare a notelor informative, cei denunțați putând exercita aceste drepturi în aceleași condiții și limite ca și persoanele care nu erau denunțate, iar acțiunile sale nu le-au îngreunat exercitarea acestor drepturi- a se vedea cazul ..... și dosarul acestuia de la Securitate. Dl ..... a ieșit la pensie tot contabil sef fara a fi demis.

A cunoscut cu mult mai multe informații despre persoanele în cauza dar nu le-a divulgat, scriind în note doar ceea ce îi dicta șeful de post.

Măsurile dispuse împotriva celor denunțați erau de supraveghere și încadrare informativă fără să se dispună măsuri de arestare sau restrângeri ale drepturilor.

B. Nu știa la acea dată că informațiile pe care i le-a dictat șeful de post îngădesc drepturile fundamentale la libera circulație, la viața privată la libertatea gândirii, a conștiinței și religiei prevăzute de Pactul International privind Drepturile Civile și Politice.

Nu avea cunoștiință despre Pactul International privind Drepturile Civile și Politice și despre faptul că drepturile la libera circulație, la viața privată la libertatea gândirii, a conștiinței și religiei sunt niște drepturi fundamentale prevăzute în acest pact.

Nu stie câți cetățeni ai Republicii Socialiste România din acea perioadă aveau cunoștiință despre Pactul International privind Drepturile Civile și Politice, pârâțul nu știa, nefiind adus la cunoștiinta publicului prin sistemul de învățământ sau presa.

Prin urmare, nu a știut, nu a urmărit și nici măcar nu a acceptat că faptele sale îngădesc drepturi fundamentale prevăzute de Pactul International privind Drepturile Civile și Politice.

Nu a vizat îngădirea drepturilor fundamentale ale persoanelor denunțate și nu acceptat ca persoana denunțată să facă obiectul unor investigații ulterioare ale Securității.

Nu a propus niciodată măsuri împotriva persoanelor denunțate și nu a dispus niciodată luarea de măsuri.

Organele de anchetă, șeful de post și securistul nu îi cereau niciodată părerea cu privire la măsuri dispuse împotriva persoanelor denunțate.

Așa cum pârâtul trecea printr-o perioadă extrem de dificilă fiind la mâna securiștilor își dădea seama că și persoanele pentru care imi dicta șeful de post notele informative se află în situație grea și nu dădea informații care să le facă rău.

Invocă incidența prevederilor de art. 2 lit. b teza II din O.U.G. nr. 24/2008 , în cazul său, din următoarele motive:

Conform art. 2 lit. b teza II din O.U.G. nr. 24/2008- Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar.

Conform acestei teze nu este considerat colaborator al Securității deoarece : era anchetat, supravegheat și încadrat informativ de Securitate așa cum reiese din Nota sursei Vali 26.03.1987, Raport de investigații post Miliție Giulvăzul 20.03.1987, Raport de cunoastere personala IJ Timiș, Serviciul 1B din 20.03.1987, Raport informativ 33/25.03.1987, Raport informativ Serviciul 1B din 26.03.1987 sursa Munteanu Ioan, împotriva sa era un proces de tentativă frauduloasă informat în 1987 de șeful de post .....

A fost anchetat fiind obiectul unui dosar al securității fiind permanent verificat și încadrat informativ de sursele PETRISOR, ILEU ILIE, DAN, GINI, MARIAN STANICĂ.

Reclamantul a invocat neregularități de procedură și fond privind acțiunea reclamantei prevăzute de art. 7- 8 OUG nr. 24/2008:

1. Nulitate absolută Nota de constatare DI/I/177/25.01.2019 a CNSAS

Nota de constatare DI/I/177/25.01.2019 a CNSAS Direcția Investigații nu este conform legii, lipsind semnătura Consilier DI și nu este vizată - semnătura de viză, neregularități care atrag în opinia sa nulitatea absolută a Notei, 2 .

Lipsa Avizului Direcției Juridice nr. 114/21.06.2019. La dosarul cauzei lipsește Avizul nr. 114/21.06.2019 prin care Direcția Juridică a avizat Nota de constatare DI/I/177/25.01.2019

Aceste neregularități atrag nelegatitate documentului cu nr. 593/19.09.2019 emis de Colegiului CNSAS, Cabinet Secretar, prin care a fost aprobată nota de constatare și prin care s-a dispus sesizarea Curții de Apel.

În această situație acțiunea CNSAS este nelegal formulată, nefiind îndeplinite condițiile legale cu privire la exercitarea acesteia, cu privire la existența și modul de întocmire a documentelor pe care se bazează acțiunea în constatare:

- Nota de constatare
- Avizului Direcției Juridice
- Aprobare Colegiului CNSAS.

Pârâtul a solicitat administrarea probei cu înscrisuri și a probei testimoniale cu martorul .....

În cauză a fost încuviințată administrarea probei cu înscrisuri, nu și a probei cu martori, având în vedere că în cauză trebuie analizată relevanța notelor date de pârât organelor de securitate raportat la art.2 din OUG nr.24/2008. În plus, Curtea constată că la dosar sunt depuse înscrisuri semnate de dl. .... o eventuală declarație dată de acesta în fața instanței neputând contrazice înscrisurile de la dosar semnate de această persoană, ci doar eventual să le întărească.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Conform prevederilor art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile ori în funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b) - h).

Pârâtul ocupă funcția de membru al Consiliului local Giulvăz, județul Timiș, motiv pentru care au fost făcute verificările prevăzute de art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din O.U.G. nr. 24/2008, iar apoi a fost introdusă prezenta acțiune, solicitându-se ca instanța să aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât.

Curtea reține că potrivit art.2 lit.b din OUG nr.24/2008 „În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:...b) colaborator al Securității - persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor”.

Din actele depuse la dosar rezultă că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art.2 lit.b din OUG nr.24/2008 pentru a se constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității, acesta furnizând informații lucrătorilor Securității (note scrise) prin care a denunțat activități și atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, Curtea reține că pârâtul a fost recrutat la data de 01.04.1987, semnând Angajamentul de la filele 34 dosar instanță, pârâtului atribuindu-i-se numele conspirativ „Constantinescu”

Pârâtul a furnizat mai multe note informative, cum ar fi cele din 13.10.1987 despre numitul ..... (fila 64 dosar instanță), care a arătat că „este predicator la penticostali”, că „în fiecare duminică este văzut că merge la adunările penticostalilor de la Crai Nou ”, o notă similară fiind dată în 05.06.1988 în care se arată că aceeași persoană „frecventează în fiecare duminică și joia cultul penticostal din satul Crai Nou unde este și predicator” (f.66). Tot despre ..... pârâtul a dat nota informativă din 30.08.1988 (f.67) în care arată, pe lângă faptul că „acesta frecventează în fiecare duminică casa de rugăciuni de la Crai Nou unde este și predicator”, faptul că „în fiecare seară pe la orele 21-22 dă drumul la aparatul de radio și audiază postul de radio „Europa Liberă”, pârâtul precizând și că „deocamdată nu am văzut persoane străine care să îl viziteze”.

Pârâtul a mai furnizat o serie de note și despre numitul ..... . Astfel, la 12.01.1988 pârâtul a dat o notă informativă (f.70) prin care arată: „m-am întâlnit în data de 10.01.1988 cu ..... din Giulvăz care a fost prins cu trecere de frontieră și care mi-a relatat că vrea în cursul verii să fugă din nou peste graniță și că de data aceasta nu o să-l mai prindă că știe el pe unde să treacă că ultima dată mai avea vreo 30 km și ajungea în Italia. A mai precizat că intenționează să mai ia 3 persoane cu el dar nu a precizat pe cine”. Într-o altă notă, ce-l privea tot pe ..... pârâtul informează organele de securitate că acesta „este văzut mereu în anturajul unor tineri din Parța și după cum am discutat cu el nu cred că a renunțat să mai încerce să treacă frontiera”.

În baza informațiilor furnizate de către pârât ofițerul operativ a dispus ca notele să fie exploatate în dosarul persoanelor în legătură cu care s-a făcut delațiunea, față de respectivele persoane intensificându-se urmărirea. Fiind încadrați și de alți informatori, iar pârâtul a primit ca sarcină să poarte noi discuții cu persoanele urmărite pentru a le afla intențiile, să afle dacă mai sunt și alte persoane care audiază postul de radio Europa Liberă la ..... cine sunt persoanele care urmau să treacă frontiera cu .....

Curtea constată că informațiile furnizate de pârât au vizat îngrădirea dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, dreptului la liberă circulație, prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politic și dreptului la libertatea gândirii, conștiinței și religiei (art. 30 din Constituția României din 1965, coroborat cu art.18 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

Având în vedere că din înscrisurile mai sus menționate rezultă că pârâtul a furnizat informații lucrătorilor Securității referitoare la activități și atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, Curtea constată îndeplinite condițiile prevăzute la art.2 lit.b din OUG nr.24/2008 pentru a se constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Curtea nu poate primi nici una din apărările formulate de pârât.

Astfel, nu este incidentă cauza de exonerare prevăzută de art.2 lit.b din OUG nr.24/2008 potrivit căreia „Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar”.

Pârâtul nu a dat declarațiile mai sus relatate în timpul vreunei anchete sau proces într-o cauză în care ar fi fost cercetat, judecat sau condamnat, ci a dat aceste declarații în urma recrutării sale ca informator, pe bază voluntară, așa cum rezultă din „raportul cu propuneri de recrutare în calitate de informator a numitului Vintilescu Ion ” din 24.03.1987 (f.28-31), în acest raport arătându-se, referitor la „garanția colaborării cu organele noastre” (de securitate n.n.) că „numitul Vintilescu Ioan este dispus să ajute organele noastre semnalându-ne aspecte ce ne interesează, datorită patriotismului de care dă dovadă, a cinstei și corectitudinii, fiind hotărât în luarea unor măsuri împotriva acelor care încalcă legea”.

În același raport se arată că „În măsura în care se va contura certitudinea colaborării cu organele noastre, vom solicita candidatului angajamentul scris și-i vom face un prim instructaj, care se va referi la necesitatea păstrării secretului colaborării cu organele noastre, conduita pe care trebuie să o adopte în continuare față de persoanele din jurul său.”

Din acest raport rezultă că pârâtul a colaborat voluntar cu organele de securitate, nefiind în nici un fel constrâns, astfel cum a susținut prin întâmpinare, din textul raportului mai sus citat rezultând că semnarea angajamentului urma a fi făcută doar în cazul în care pârâtul urma să fie de acord să colaboreze în acest fel cu organele de securitate.

De altfel, susținerea pârâtului în sensul că ar fi dat aceste note informative fiind constâns, amenințat și bătut sunt complet lipsite de credibilitate deoarece organele de securitate erau interesate să obțină informații verosimile, fiabile, fiind illogic ca acestea să folosească persoane care ar fi avut vreo minimă reticență în ceea ce privește colaborarea cu securitatea.

De asemenea, faptul că pârâtul nu a fost recrutat prin constrângere, ci pe bază voluntară rezultă și din „raportul asupra modului cum a decurs recrutarea în calitate de informator a numitului Vintilescu Ioan” din 1.04.1987 (f.32-33), din „raportul de investigații despre Vintilescu Ioan” (f.36), din „raportul de cunoaștere personală a numitului Vintilescu Ioan” întocmit de lt.maj. .... (f.37-38), anterior recrutării fiind întocmite o serie de rapoarte informative (f.39, 43,44) și note (f.41) prin care organele de securitate au verificat comportamentul în societate al acestuia pentru a stabili dacă acesta este potrivit pentru a colabora cu securitatea.

Mai mult, din nota raport din 12.09.1988 privind activitatea informativă desfășurată de pârât (f.46, 47) rezultă că de la recrutarea sa (1.04.1987) acesta dăduse un număr de 26 de note informative referitoare la .....

..... propunându-se menținerea lui și pe viitor în calitate de informator „având în vedere numărul mare de note informative prezentate în scris, referitor la unele elemente din baza de lucru, posibilitățile de informare pe care le dispune, cât și faptul că în prezent i-au fost trasate sarcini concrete de a-l identifica și depista pe numitul ..... intrat ilegal în țară”.

Pârâtul a mai susținut că aceste delațiunile erau lipsite de importanță deoarece acestea erau notorii și cunoscute de organele de securitate.

Această apărare nu poate fi primită. Astfel, OUG nr.24/2008 nu impune condiția ca informațiile ce erau furnizate Securității să fi fost noi, necunoscute de aceasta, iar pârâtul nu era în măsură să știe ce informații erau sau nu cunoscute de organele de securitate. De asemenea, aprecierea asupra calității de colaborator al securității nu poate depinde de activitatea altor persoane ce făceau parte din securitate, sau a altor colaboratori ai securității, care ar fi cules sau nu aceleași informații.

Apărarea pârâtului în sensul că denunțurile sale ar fi rămas fără urmări, că persoanele urmărite nu au fost închise, arestate, demise, și în opinia sa nu ar fi suferit restângeri ale drepturilor, pârâtul menționând că dl ..... ar fi ieșit la pensie tot contabil sef fara a fi demis, nu pot fi, nici acestea, să fie primite, măsurile luate împotriva persoanelor în legătură cu care pârâtul făcuse delațiunile fiind consemnate chiar pe notele pârâtului: aceste persoane erau urmărite, încadrate cu informatori care aveau ca sarcină să le cunoască intențiile și detalii din viața privată, inclusiv pârâtul primind sarcină să continue urmărirea asupra acestora și chiar să depisteze anumite persoane.

În privința apărării pârâtului potrivit căreia ar fi menajat pe cei delaționați deoarece nu a divulgat toate informațiile pe care le cunoștea despre aceștia, nu poate conduce la altă concluzie deoarece pentru a constata calitatea de colaborator a unei persoane în sensul OUG 24/2008 este suficient ca aceasta să fi dat o singură notă organelor de securitate, legea neimpunând o anumită „normă” în acest sens și nici nu acordă vreo „impunitate” pentru cei care ar fi putut face mai multe delațiuni, dar nu le-au făcut.

În privința susținerii potrivit căreia l-ar fi ajutat pe ..... fratele lui ..... să treacă frontiera prin faptul că i-ar fi vândut un binoclu (cf. declarației olografe de la fila 83), aceasta nu schimbă cu nimic concluzia în cauza de față, legea în materie necondiționând constatarea calității de colaborator al securității de comportamentul ulterior al colaboratorului securității față de rudele persoanelor urmărite, fiind suficient că acestea să fi furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care să fi vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, aceste condiții fiind îndeplinite în cauză.

Apărarea potrivit căreia pârâtul nu cunoștea și nu auzise de prevederile Pactului Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice este inacceptabilă, nu doar pentru că pârâtul nu poate invoca necunoașterea legii (nemo censetur ignorare legem), dar și pentru că nu era necesar ca pârâtul să fi cunoscut încadrarea legală a unor drepturi fundamentale cum ar fi dreptul la libertatea gândirii, conștiinței și religiei, dreptul la viață privată, dreptul la liberă circulație pentru a le respecta. Mai mult, dreptul la libertatea gândirii, conștiinței și religiei era prevăzut inclusiv în Constituția României din 1965.

În ceea ce privește susținerea pârâtului că în perioada respectivă delațiunea era ceva firesc și normal, cetățenii fiind educați în acest spirit încă de când erau „șoimi ai patriei”, „pionieri”, UTC-isti și apoi membri ai PCR, aceasta este o extrapolare a experienței și moralității proprii pârâtului, care consideră că ceilalți nu ar putea fi altfel decât el, realitatea fiind însă total diferită, mulți cetățeni români fiind urmăriți, persecutați tocmai datorită unor denunțuri similare celor făcute de pârât.

În fine, în cauză nu este incidentă nulitatea Notei de constatare DI/I/177/25.01.2019 a CNSAS și nici lipsa Avizului Direcției Juridice nr. 114/21.06.2019, sau aprobării Colegiului CNSAS, acestea fiind semnate, astfel cum rezultă din copiile conforme cu originalul depuse la dosar f.12-26.

Mai mult, Curtea constată că și în cazul în care aceste acte ar fi fost nesemnate sau nule, aceasta nu ar fi schimbat cu nimic soluția în cauză având în vedere că acestea reprezintă doar demersuri preparatorii făcute de CNSAS în vederea formulării acțiunii, instanța de judecată fiind singura în măsură să aprecieze cu privire la calitatea unei persoane de colaborator al securității potrivit art.2 din OUG nr.24/2008.

Față de considerentele mai sus arătate, acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII va fi admisă în baza art.2 lit.b din OUG nr.24/2008, urmând a se constata calitatea pârâtului VINTILESCU ION de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE :**

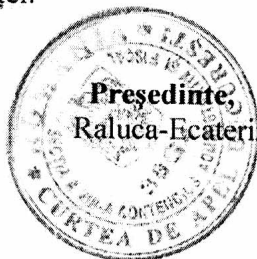
Admite cererea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în sector 3, București, str. Matei Basarab nr. 55-57, în contradictoriu cu pârâtul **VINTILESCU ION**, cu domiciliul în satul ..... județul Timiș.

Constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Recursul se depune la Curtea de Apel București, Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal.

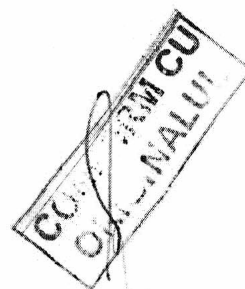
Pronunțată, azi, 30.06.2020 prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte,
Raluca-Ecaterina Toma

Grefier,
Mihaela Bălă

Red.RET/Tehnored.RET/4ex/23.07.2020

06092013
ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA 88 - Cont. admi. fiscal

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanțe Nr. 6104/2/2019
se legalizează de noi.

S-a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr. ....
în sumă de 1 euro lei

Definitiv
- dec. 31.05.2021
ds. 6104/2/2019 iccy